

[Mogens Fog.]

1945 forlagdes dens hovedsæde fra Cardiff til Piræus, og nu 3 år efter stod altså 40 af dens ledende folk indenfor unionen anklaget for strejke, for opfordring til strejke og mytteri o. s. v. 10 af dem blev dødsdømt, og kun protester fra vide kredse, fagforeninger i Storbritannien og USA, hjemmefra fra sømændenes forbund og en række andre protester har medført, at henrettelserne er udsat. Men overalt i Grækenland venter talrige andre dødsdømte på eksekution — folk, der er dømt for lignende politiske anklager som dem, jeg her har berørt.

Mod dette og mod en fortsættelse af et sådant regimente må der protesteres. Den tidligere formand for det engelske labourparti, Laski, udtalte om dommen i fagforeningssagen: dette er en af de værste udskjelser af et fordærvet og hæsligt regime. Vor regering, hvis medlemmer og presse til stadighed angiver at kæmpe for demokrati og retssikkerhed, må være enig med Laski heri og kan ikke passivt sidde så grove overgreb mod disse to begreber overhørig. Regeringen kan ikke undskylde sig med, at den ikke har tilstrækkelige oplysninger om disse forhold. Den kan ikke anse sig for tilstrækkelig orienteret gennem vor gesandt i Athen, hr. Wichfeld, som ved sin hjemkomst for nogle måneder siden fandt sig beføjet til overfor pressen, endnu før han havde afgivet rapport til udenrigsministeren, at erklære, at han fandt alt i den skønneste orden i Grækenland. Der foreligger tilstrækkelige oplysninger fra anden side, som viser, at hr. Wichfeld ikke er egnet som sandhedsvidne i denne sag.

Hvis disse oplysninger alligevel ikke er kommet til regeringens kendskab, før jeg nu fremdrager nogle af dem i dag, er det regeringens egen skyld. General Markos har i 2 memoranda til De Forenede Nationers generalforsamling i år erklæret sig villig til at træffe en loyal og demokratisk orden, som kunne standse borgerkrigen og terroren i Grækenland. Han tilbød samtidig at sende repræsentanter til forsamlingen, som kunne afgive beretning, men det blev pure afvist. Et jugoslavisk forslag om at tilkalde en repræsentant for Markos-regeringen til 1ste komité, således at begge parter i striden kunne blive hørt, blev nedstemt med 45 stemmer mod 6, medens 2 afholdt sig fra at stemme.

Man har det indtryk, at den ensrettede vestlige blok inden for De Forenede Nationer er fast besluttet på at lukke øjne og ører og i eet og alt følge den politik, som USA fører i dette hærgede land.

Men denne holdning kan ikke være bin-

dende for vor regering, der altid hævder at have sin frie handlingsret og at kæmpe for frihed og retssikkerhed.

Dette er baggrunden og motiveringen for den forespørgsel, vi i dag retter til udenrigsministeren.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Det ligger i sagens natur, at jeg må undlade nærmere at kommentere den skildring af forholdene i Grækenland, som det ærede medlem hr. Mogens Fog lige har givet fra denne talerstol.

I den forespørgsel, der er rettet til regeringen, spørger man regeringen, hvorvidt den agter at gøre sin indflydelse gældende for at få regeringen i Athen til at standse henrettelserne af græske patrioter, demokrater og fagforeningsfolk.

Når forespørgerne — og nu også den ærede ordfører for forespørgerne (Mogens Fog) — bruger udtrykket „indflydelse“, må jeg straks sige, at den indflydelse, den danske regering kan have på begivenderne i Grækenland, som i ethvert andet land, ifølge sagens natur må være meget begrænset.

Som det vil være det høje ting bekendt, har vi allerede rettet en henvendelse til den græske regering gennem vor gesandt i Athen.

I begyndelsen af maj fremkom i pressen efterretninger om, at der i Grækenland var iværksat et stort antal henrettelser af personer, der var dømt til døden for forbrydelser, som var blevet begået under græske indrepolitiske kampe i slutningen af 1944, og at disse henrettelser ville blive fortsat. Ifølge pressens meddelelser sattes henrettelserne i forbindelse med mordet den 1. maj i år på den græske justitsminister Ladas.

Efter regeringens instruktion henvendte vor gesandt i Athen sig den 10. maj til understatssekretæren i det græske udenrigsministerium og gjorde ham bekendt med den forstemmende virkning, som henrettelserne fremkaldte i Danmark.

Understatssekretæren udtalte, at henrettelserne var fuldbyrdelse af en række dødsdomme, der tidligere var afsagt af de græske domstole for forbrydelser af den groveste art. Det var urigtigt at tro, erklærede nævnte understatssekretær, at henrettelserne var repræsalier i anledning af mordet på justitsministeren. Der var, opgav understatssekretæren, givet de anklagede enhver mulighed for under retsforhandlingerne at forsvare sig, og den endelige dom var først blevet fuldbyrdet, efter at enhver appelmulighed var udtømt.

Den tragiske udvikling, der har fundet